

LEES IN ELKE UITGAVE VAN TILLYWOOD MAGAZINE HET VERVOLGVERHAAL VAN JESKE, EEN TILBURGS PRINSESJE EN HAAR (ZOEK)TOCHT UIT DE KAST...

PRINS JES OP DE ERWT

Jes, ik wil dat jij een vriendje krijgt!' zei mijn beste vriendin altijd, 'kunnen we dubbeldaten'. Jonge honden dat we waren. Twintig jaar en we feestten er onbezonnen op los. Mijn beste vriendin Sure had een heel leuk vriendje. Ik was single.

Je kan het wel stellen. Ik ben van de oude stempel. Misschien door mijn opvoeding, misschien omdat ik een romanticus ben. Ik geloof in liefde op het eerste gezicht. Ik geloof in de prins op het witte paard. Daarom geloofde ik ook dat het volkomen normaal was dat ik op mijn twintigste mijn prins nog niet had gevonden. Ik was nou eenmaal kritisch. Een diva in hart en nieren. Met 'Prinsjesje' als bijnaam stelde ik hoge eisen. Niet iedere prins voldeed daar zomaar aan.

Dat wilde natuurlijk niet zeggen dat ik niet flirtte met jongens. Zo nu en dan probeerde ik ze uit. Want als ik dat niet deed, kon ik de prins toch nooit vinden? Dat een jongen met mij nooit de hele nacht mocht doorbrengen, zag ik als een teken aan de wand. Deze knul was zeer zeker niet mijn prins. Ik kreeg er meestal de zenuwen van. Want waar was mijn prins dan wel? Al het nachtelijke plezier daargelaten, begon ik me toch zorgen te maken. Ik was immers al twintig.

Naast shoppen met mijn bestie Sure, uitgaan, flirten en winkelen, ben ik een familiemens. Vooral mijn Indonesische familie, met het bijbehorende heerlijke eten, is als een

What happens in Tillywood...

warme deken. Mijn familie woont in heel Nederland: met als basis Tilburg, Amsterdam en Zoetermeer. Mijn nichtje Mel uit Zoetermeer, die ik als Tilburgse niet zo vaak zie, vertelde me onlangs dat ze misschien op vrouwen viel. Ik zag dat ze het moeilijk vond om te vertellen, maar ik vond het erg moedig. Diezelfde dag vroeg ze me of ik op haar verjaardag wilde komen in haar hometown.

Als sociale en extraverte meid trekt een verjaardag in een kraakpand in Zoetermeer, waar ik niemand kende, me niet echt. Mel smeekte me echter te komen, ik mocht zelfs een vriendin meenemen. 'Nou, laten we dan van een ogenschijnlijke sociale verplichting een avontuur maken', dacht ik. Ik trommelde mijn meest nuchtere, blonde vriendin op, Poes.

Aangekomen in Zoetermeer, gingen we op zoek naar het kraakpand. Een oud gebouw met afgebladderde verf doemde op. Op zoek naar Mel liepen we door donkere kamers, dicht langs de andere gasten. 'Pssst, Poes. Allemaal lesbo's', fluisterde ik. Ik zag allemaal stoere meiden, met kort

haar en piercings door hun lippen. Nog steeds weet ik niet goed wat ik er van vond. Een beetje eng, denk ik wel.

Met de nodige alcohol werd het feest steeds gezelliger. Er was weinig afspraak, dus Poes en ik moesten het van onze flauwe humor en martini's hebben. Of het de alcohol was, of de onverwachte avond, ineens viel één meisje me op. Ze was klein van postuur, had kort, stekelig, rood haar, een piercing door haar lip en een héél brutaal, maar mooi koppie.

Brutaal was ze zeker. Het was niet moeilijk om haar in het vizier te houden, want ze deed een soort orgie-dans met haar beste vriend Os. Os is zeker twee meter lang. Het was een grappig stel om te zien. De avond vorderde en de drank vloeide. Diep in de nacht stelde ze zich voor. Valencia. We wisselden nummers uit, mochten Poes en ik ooit eens in Amsterdam komen. Zo gaat dat. Loze beloftes en nummers uitwisselen met mensen die je toch nooit meer belt.

IK SCHOPTE EEN JONGEN VAN EEN BANK EN LIET MIJN VRIENDIN DAAR NETJES ACHTER

Poes werd moe en wilde gaan slapen. Ik schopte een jongen van een bank en liet mijn vriendin daar netjes achter. Ik wilde nog een drankje doen met mijn nichtje en moest zelf nog een slaapplek vinden voor de nacht. Ik bekeek mezelf even in de spiegel van het toilet. Toen ik mijn handen aan het wassen was, kwam Valencia naar me toegelopen. Vlug en vastberaden.

Ik draaide mijn hoofd een kwartslag, ze wilde me vast wat zeggen. Maar Valencia keek me in mijn ogen en zoende me. Ze zoende me! Duizenden gedachten en gevoelens tuimelden door mijn hoofd. Opwindend, angst, lust, paniek. Ik wilde dit niet. Maar ik kon niet stoppen... Als niemand me maar zag. Straks zouden ze denken dat ik ook lesbisch ben. Wat dus echt niet zo is.

Valencia stopte. Ik vertelde haar dat niemand dit mocht weten. Ik ben niet zo. Paniek. Ze zoende me weer. Het was zo lekker, maar het voelde zo fout. Ik moest weg uit die wc. Naar de drank. Valencia had een tweepersoons luchtbed meegenomen. Die wilde ze wel met mij delen. Ongegeneerd kleepte ze zich om in mijn bijzijn. Ik sliep in mijn kleren, dat leek me beter. Met mijn rug lag ik naar haar toe. Klaarwakker.

De volgende ochtend werd ik gebeld door Poes. Waar was ik gebleven? Ik sprong op. 'Bedankt', fluisterde ik Valencia in haar oor en ik liep weg. Terug naar Tilburg, terug naar mijn normale leven. Toch voelde ik me anders...

LEES IN ELKE UITGAVE VAN TILLYWOOD MAGAZINE HET VERVOLGVERHAAL VAN JESKE, EEN TILBURGS PRINSJESJE EN HAAR (ZOEK)TOCHT UIT DE KAST...

DE IDEALE VROUW IS EEN BITCH

'Jes, wat ben je afwezig' zegt Poes in de trein terwijl ze met haar elleboog in mijn zij port. Apathisch staar ik naar de platte, groene weilanden met de zorgeloze grazende koeien erin die razendsnel voorbij schieten. Ik keek even op probeerde te glimlachen. 'Ben een beetje misselijk' antwoord ik zachtjes. Ik kijk weer uit het raam.

Eenmaal terug in Tilburg geef ik Poes vluchtig een kus op haar wang en haast me naar huis. Ik plof op bed en staar naar het plafond. Oh my god. Ik heb gewoon met een meisje gezoend. Een gevoel van spanning overmant me, gevolgd door een gevoel van schaamte. Ik hoop vurig dat mijn nichtje Mel niets heeft gezien van die innige zoen. Dan zou het nieuwtje vliegsvlug bij mijn vader terechtkomen. Bij deze gedachte word ik acuut misselijk.

Ik staar naar mijn telefoon. Valencia's nummer in mijn scherm. Zal ik haar iets sturen? Nee, ik bedenk me wat Sure me altijd heeft geleerd: 'De ideale vrouw is een bitch'. Ze zweert bij dat

boek. Haar bijbel noemt ze het. Ok, ik hoop maar dat dit ook bij vrouwen zo werkt. Niks sturen, en *hard to get* spelen.

De uren kruipen voorbij. Ik heb nergens zin in, zelfs niet om te eten. Voor een indo is dat vrij bijzonder. Dan maar televisie kijken, want America's Next Topmodel begint zo. Mijn gedachten dwalen steeds af naar Valencia. Zo'n mooi gezicht, en die lippen. Wauw. Telkens worden mijn gedachten verstoord door zorgen. Ik ben toch niet biseksueel? Wat moet ik dan.. Zou ik Valencia vaker gaan zien, en zou ik misschien ook wel intiemer met haar worden? Nee, ik denk het niet, volgens mij ziet ze mij sowieso niet echt zitten. Ik dwing mezelf weer naar de tv te kijken. Ik zucht mijn zenuwen weg.

F*ck it!! Ik ga haar gewoon smsen hoor. 'Hey Valencia! Kijk je ook ANTM? Zo ja, wie is je favoriet? X'. Zo. Verzonden. Ik staar weer naar mijn telefoon. Jezus, wat een gaar smsje zeg. Wat een sukkel ben ik. Nog geen uur later licht mijn telefoon op. Met mijn hart in mijn keel kijk ik wat voor sms ik terugkrijg.

'Hey. Naima is mijn favoriet. Ga je koninginnedag vieren in Amsterdam next week?'

Ik wacht bewust een uur voor ik iets terug stuur. Wat kan een uur lang duren zeg. Maar goed.. De ideale vrouw is een bitch, dus ik kan die rol beter vanaf nu al gaan beoefenen. Ik ben nog nooit naar Amsterdam gegaan met Koninginnedag, maar ik doe stoer en schrijf terug 'Tuurlijk, zie je misschien daar. X.'

Daar loop ik dan, 1 week later, met Mel in Amsterdam. We zijn onderweg naar de You II, een bekende gay-bar in Amsterdam, en zo schijnt, ook de stamkroeg van Valencia. Doodnervus ben ik. Eenmaal binnen zie ik haar gelijk. Ze staat nog net niet op de bar te dansen. Ze groet me, een beetje koeltjes. Ze besteed verder geen aandacht aan me en gaat verder loltrappen met haar vrienden. Ik voel me een beetje rot. Op de een of andere manier had ik graag haar aandacht gewild.

Ik zorg wel dat ik continu een beetje bij Valencia in de buurt blijf. Ik geef haar ook geen aandacht. Ik doe alsof ik het superleuk heb met Mel, maar stiekem houd ik Valencia nauwlettend in de gaten. Ik neem nonchalant een slokje van mijn extreem dure drankje. Dan loopt Valencia mijn richting in. Zou ze eindelijk naar me toekomen voor een praatje? Zo brutaal als

ze is, pakt ze plots mijn hand en trekt me op de dansvloer. We dansen samen op SOS van Rihanna. Dan zoent ze me weer. Wetende dat in de You II geen bekenden rondlopen, kus ik haar terug. De hele avond, de hele nacht. Het lijkt alsof er in de club niemand anders is dan zij en ik. Ik ben gehypnotiseerd door haar mooie gezicht, en ik kan niet stoppen met naar haar lippen te kijken. Die lippen!! Ik heb me nog nooit zo aangetrokken gevoeld tot iemand, laat staan een vrouw.

De tijd vliegt, en voor ik het weet moet ik de eerste trein terugnemen naar Tilburg. Plots zegt Valencia: 'Zal ik met je meegaan?' 'Ja' stamel ik. In de trein raak ik enorm in paniek. Hoe kan ik Valencia ongemerkt langs mijn huisgenoot smokkelen? Ze zal gelijk vermoeden dat ze lesbisch is en misschien wel denken dat ik dat ook ben. Dat is echt geen optie.

Dan maar naar het huis van mijn moeder in de Blaak. Gelukkig is ze op vakantie, dus we hebben het rijk voor ons alleen. Dan doemt een grotere zorg op: Hoe heb je in godsnaam seks met een vrouw?

Wil je weten hoe het verder gaat met Jeske? Lees het in Tillywood Magazine #3